

Palmzondag 2019

Inleiding

Lieve mensen, vandaag vieren we Palm- of Passiezondag. In de 2^e lezing, de hymne uit de Filippenzen brief, wordt al meteen duidelijk waar het vandaag om gaat. Ons 'normale' Godsbeeld van een almachtige God wordt omver gehaald en er wordt ons een nieuw Godsbeeld voorgehouden: "Hij die bestond in goddelijke majesteit, heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God... Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis". We gaan er straks wat dieper op in. Maar laten we nu eerst ons hart tot God onze Vader richten en om Zijn ontferming bidden, want die hebben we hard nodig in ons leven, als we proberen om Jezus na te volgen, speciaal in deze week die komen gaat, de Goede Week.

Eerste lezing: Jesaja 50, 4-7

Uit de profeet Jesaja

God de Heer heeft mij de gave van het woord geschonken: ik versta het de ontmoedigen moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot mij en ik luister met volle overgave. God de Heer heeft tot mij gesproken en ik heb mij niet verzet, ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug bood ik aan wie mij sloegen, mijn wangen aan wie mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb ik niet afgewend van wie mij smaadden en mij bespuwden. God de Heer zal mij helpen: daarom zal ik niet beschaamd staan en zal ik geen spier vertrekken, Ja, ik weet dat ik niet te schande zal worden.

Woord van de Heer. - *Wij danken God.*

Tweede lezing: Filippenzen 2,6-11

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters,
Hij die bestond in goddelijke majesteit, heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde, en iedere tong zou belijden, tot eer van God de Vader: Jezus Christus is de Heer.

Woord van de Heer. - *Wij danken God.*

Evangelielezing: Lucas 19, 28 - 40

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas

In die tijd trok Jezus verder en ging op naar Jeruzalem. Toen Hij Betfage en Betanië naderde, zond Hij twee van zijn leerlingen met de opdracht: "Gaat naar het dorp daar vóór u. Bij uw binnenkomst zult ge een veulen vinden dat vastgebonden staat en waarop nog nooit iemand gezeten heeft; maakt het los en brengt het hier. Mocht iemand u vragen: waarom maakt ge het los? dan moet ge zeggen: de Heer heeft het nodig". De twee leerlingen gingen dus weg en bevonden het zoals Hij hun gezegd had. Toen ze het veulen losmaakten, vroegen hun de eigenaars: "Waarom maakt ge het veulen los?". Zij antwoordden: "De Heer heeft het nodig". Ze brachten het veulen bij Jezus, wierpen er hun mantels overheen en hielpen Jezus erop. Terwijl Hij voorttrok spreiden ze hun mantels op de weg uit. Toen Hij de stad naderde, begonnen zijn talrijke volgelingen, reeds op de helling van de Olijfberg, opgetogen en met luide stem God te prijzen om alle wonderen die zij gezien hadden. Zij riepen "Gezegend de Koning die komt in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer in den hoge!". Enige Farizeeën onder het volk zeiden tot Hem:

"Meester, geef uw leerlingen een terechtwijzing". Hij antwoordde: "Ik zeg u: Als zij zwijgen, zullen de stenen roepen".

Woord van de Heer. - *Wij danken God.*

Overweging:

De eerste lezing doet me denken aan wat een woestijnvader, abt Makarius, een broeder aanraadde die bij hem kwam om raad. Hij zei de broeder dat hij naar een graftombe moest gaan en de doden daar beledigen. Toen de broeder weer terugkwam bij de abt, vroeg die: "hebben ze u iets gezegd"? "nee", zei de broeder. De dag daarna moest hij weer naar de graftombe en nu de doden prijzen. En weer vroeg de abt bij zijn terugkomst: hebben ze iets geantwoord? En weer was het antwoord "nee". Waarop abt Makarius de broeder zei, dat zijn houding moest worden net als die van de doden: onverschillig of hij geprezen werd door de mensen ofwel beledigd.....Datzelfde hoor ik Jesaja zeggen in de eerste lezing. Lukt het ons, om ons gezicht niet af te wenden als wij met smaad en spot bejegend worden? Ik weet van mijzelf, dat me dat heel vaak, misschien wel meestal nièt zo goed lukt! En dat sluit aan bij waar het vandaag om gaat: Palmzondag vieren we, de opmaat naar de week die komen gaat, de 'Goede Week'. De 2e lezing laat het al horen: "als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis". Dat gaat komende week weer realiteit worden. Maar de eerste zin van de 2e lezing is ook zeer belangrijk, die gaat er aan vooraf: "Hij die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God". Bezig zijnde met deze overweging kwam in me op, dat wellicht in dié zin te vinden is, hóe wij Jezus na zouden kunnen volgen. En dat hoeft dan niet meteen te betekenen dat ook wij aan het kruis genageld worden...al heb ik ooit eens iemand horen verzuchten die een zwaar leven had, met ernstig psychisch lijden, "dat Jezus maar drie uur aan het kruis gehangen had" – waarmee duidelijk wordt dat het kruis, in welke vorm dan ook, lichamenlijk of geestelijk, zeer herkenbaar en ook langdurig zwaar kan zijn voor ons in ons leven. Maar ik moet dan ook denken aan wat Anselm Grün schrijft, een benedictijner monnik, die veel boeken heeft geschreven die ons kunnen helpen in onze geloofsbeleving. In het boekje dat hij geschreven heeft over de woestijnvaders "bidden met de woestijnvaders", kwam ik iets tegen, wat me meteen deed denken aan wat we in de 2^e lezing van vandaag over Jezus hoorden: "De weg van de menswording en de eenwording met God is een fascinerende weg. Op die weg komen wij te staan voor de afgronden van onze ziel. Niets menselijks blijft ons vreemd...Wij moeten de moed opbrengen, af te dalen in de eigen menselijkheid". Hoort u het ook? Wij moeten de moed

hebben af te dalen in onze eigen menselijkheid. “Jezus is mens geworden, nu wij nog”, heb ik ooit eens horen zeggen. Dat is toch huiveringwekkend, als je dat tot je laat doordringen? Wij zijn bedoeld om vol-ledig mens te worden. En wij zijn ertoe geroepen één te worden met God. Dat is onze hoogste waardigheid, zo zegt Anselm Grün. En zoals Jezus afdaalde van zijn Goddelijke majesteit om één te worden met ons, zo moeten ook wij afdalen, de móed hebben om af te dalen, en wel in de reële werkelijkheid van ons mensenbestaan op aarde, om een te kúnnen worden met God.

Al onze idealistische ideeën over onszelf, hoe we graag zouden willen zijn...ze mogen er zijn. Ze kunnen een hulp zijn, en een bemoediging en inspiratie om te proberen te worden die we zo graag willen zijn. Het is het diepe verlangen van onze ziel dat daarin voelbaar wordt. Maar of dat de wèrkelijke realiteit is van ons dagelijkse leven? Een bekende woestijnvader, Evagrius Ponticus zegt: “wil je God leren kennen, leer dan jezelf kennen”. En mezelf leren kennen betekent leren omgaan met mijn gedachten en gevoelens, mijn behoeften, mijn boosheid als mij onrecht word aangedaan, mijn angsten, mijn soms zo materiele verlangens, alles wat we soms liever verborgen houden, ook voor onszelf. Want het is best moeilijk om het ideale plaatje op te geven, en mijzelf ècht te leren kennen in al die gemoedsbewegingen die er kunnen zijn. Zoals ik ooit eens heb horen zeggen, dat wij allemaal de mogelijkheid in ons hebben om een ‘Hitler’ te worden.. ..Maar wij hebben óók allemaal dat diepe verlangen in onszelf, dat alleen maar door God gestild kan worden, en waarvan kerkvader Augustinus zei: “onrustig is ons hart tot het rust in U”. Wij zijn geschapen naar Zijn beeld, en het verlangen om daar één mee te worden is het diepste verlangen van onze ziel. En de woestijnvaders zijn die weg gegaan, ze hebben de afgronden van hun ziel leren kennen, zijn er niet voor weggelopen, en hebben het voor God gebracht, onze hemelse Vader, die ons niet veroordeelt, maar altijd klaar staat met Zijn liefdevolle barmhartigheid, die ons kent al van voordat wij geboren werden, zoals psalm 139 dat zo prachtig uitzingt... Als we dié weg durven gaan, dan zullen wij een innerlijke rust leren kennen, die ons dichterbij God zal brengen. Dat is de Paasontmoeting waar wij naar op zoek èn naar op weg zijn in ons leven, waar wij diep- in naar verlánge, maar waar wij jammer genoeg vaak te weinig aan toe komen om daar echt tijd voor vrij te maken. Het is géén gemakkelijke weg. Maar het is een weg waarin wij, juist door áf te dalen in onze menselijkheid, onze kleinmenselijkheid leren te overstijgen. Dát zal ons tot Pasen brengen. Dát heeft Jezus ons voorgeleefd, en daar nodigt Hij ons ook toe uit...Laten we ons voornemen om komende week, maar ook daarna, alle dagen van ons leven, af te durven dalen in de dagdagelijkse praktijk van

heel ons kleine mens-zijn, en ons toevertrouwen aan onze hemelse Vader, die vol Liefde op ons wacht en naar ons uitzielt....Amen, Moge het zo zijn.

Slotgedachte:

In Uw liefdesstroom wil ik gaan staan, open en ontvankelijk,
opdat ik de liefde kan weerschijnen die tot mij komt en in mij openbloeit.

Stil wil ik worden, opdat ik in de stilte Uw stem kan horen
en in de leegte kan zien wat U als richtinggevend beeld mij schenkt.

Stil wil ik worden, loskomen van mijzelf,
mijzelf vergeten opdat mijn aandacht zich kan richten op U.

Wilt U de kracht zijn die mij helpt om stil te worden.

Laat uw kracht mij ruimhartig maken zodat ik mijzelf vergeet
en laat mij voorbij de woorden, voorbij het denken,
de heilige stilte vinden mogen
waar Uw liefdesstroom mij vinden kan,
mij raken en omhullen en in mij vloeien kan.

Anoniem.